

Milí pozemšťané a pozemšťanky,

dlouho jsme se odhodlávali k tomuto kroku, avšak domníváme se, že nadešel ten správný okamžik Vás kontaktovat. Tedy vezte, že nejste ve Vesmíru jedinými živými bytostmi. Líbí se nám, jak se umíte radovat, dělat si legraci, být šťastní ..., prostě si užívat. Ale trápí nás Vaše problémy, které dobře známe.

Je až s podivem, že na tak malé planetce žije tolik lidiček, různých lidiček. Hovoříte rozmanitými jazyky, máte různou barvu kůže, jste prostě každý dokonalý originál. Jen se nám občas zdá, že si neumíte najít cestu k těm ostatním. A to je moc velká škoda, především Vaše. Přemýšleli jsme, kde by mohla být „vykopána kočka“, tedy dle Vašeho rčení „zakopán pes“. A myslíme si, že ten problém je v každém z Vás, což znamená, že občas neumíte vyjít ani sami se sebou.

Na druhou stranu se nelze divit, neboť Vás obklopuje několikrát více informací, než je Vás všech dohromady. Valí se na Vás bez rozdílu zprávičky veledůležité, důležité, středně důležité, nedůležité, zanedbatelné..., k tomu přibývá stále více povinností, očekává se od Vás precizní fungování robotů, a to jak známo, Vy nejste. Lidé u Vás se začínají uzavírat do vlastního prostoru. Chrání se tak před tlakem okolí, ale bohužel si tak sami vyhlásili „domácí vězení“. Není pak divu, že u slabších jedinců Vašeho rodu došlo k pokřivenému vnímání těch ostatních. Vadí jim vše, co vybočuje z jejich „zakonzervovaného“ vnímání světa – tu barva kůže, tu životní filozofie, tu přílišná otevřenost, tu prostě nic pojmenovatelného, je to prostě „vadění“ z principu.

Moc nás mrzí, že tak zajímavé bytosti jako jste Vy, lidé, si nejsou schopny uvědomit, jak krásný dar jste dostaly, díky své různorodosti. Jen si představte, že byste byli všichni zelení, k rozlišení od ostatních byste museli nosit pořadové číslo, Váš názor by byl stejný jako u Vašeho souseda, přítele i nepřítele, Všichni byste měli stejné sny, touhy atd.

Zkuste se zamyslet každý sám nad sebou, zauvažovat a třeba si uvědomíte, že jste to prostě přehnali. Že Vám nevadí Váš falešně zpívající soused, protože uvnitř sebe cítíte; že by Vám jeho hlas chyběl, že Vám nevadí zachmuření kolemjdoucí, protože tušíte, že mají své vlastní problémy, které je asi tíží; že Vám nevadí rozdílné názory Vašeho okolí, protože Vás nutí o věcech přemýšlet jinak, nově; že Vám nevadí, životní filozofie či víra člověka, se kterým jste se náhodou potkali, protože Vás donutil, zamyslet se nad sebou; že Vám nevadí ta změť jazyků, které denně slyšíte, protože Vás to vede k touze naučit se jich co nejvíce; a už vůbec Vám nevadí, že Váš spolužák či kolega mají třeba jiný tvar očí, kvalitu vlasů a barvu kůže, protože... Proč by Vám to mělo vlastně vadit?!

Tak jsme Vám to, milí lidičkové, trochu vysvětlili a věřte, že nás k tomu vedla cenná vlastní zkušenost. Doufáme, že si naše dobře míněné rady vezmete k srdíčkům a proženete je svými hlavičkami a budete na sebe hodnější, usměvavější, šťastnější..., protože to umíte báječně, a hlavně se stanete Homo sapiens sapiens toleranticus.

S kamarádkým pozdravem

Vaši vesmírní přátelé

P.S. Jo, a nejsme zelení...!

Kristina Jelínková, Tercie A, 14 let

Matiční gymnázium, Dr. Šmerala 25, Ostrava 1, 702 00